

**D. DIONYSII // A RICKEL CARTHVSIANI, // de perfecto
mundi contemptu, // ut pius ita utilissimus heptalo- // gus**

Dionysius <der Kartäuser>

Coloniae, Nov. 1530

De præparatione ad ministerium celebrationemque missæ.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55472)

& immensa sanctitatis dominum, sic irreuerenter offendi: hoc & hoc peccatum, tibi inobediens, teque contemnens effeci, tibi tam ingratus fui, toties hoc & illud repetiui. Et si forte bonum aliquid feci, proprium honorem & gloriam que sui: Non te solum intendi. Hæc dicens, compungatur, & erubescat, seque humiliet: & diuinam misericordiam, beneficia, & merita Christi rememorans, spem resumat: atque emendationem firmiter proponat: & pro posse poenam sibi condignam infligat. Et reuera tanta est omnis peccati mortalis enormitas, vt merito pro vno ac minimo tali, cunctis diebus vitæ nostræ, nos vsque ad puluerem, & sub brutis quoque humiliaremus, a contritionis dolore nunquam cessantes: non tamen vt sit dolor iste semper continuus, sed frequens, & opportunus. Sed & inde nos præsertim dolere & contristari debemus, post abnegationem mundi, et ingressum cœnobij, tam negligenter infructuoseque viximus: et cum tepore, atque a cœdicia opus dei efficimus. Porro nisi in vera humilitate omne nostrum exercitium fundetur, omnisque inanis ac elata cogitatio penitus abijciatur: vniuersum spiritualis structuræ ædificiũ cito cadet, et omnino peribit.

De præparatione ad ministerium, celebrationemque missæ.

Art. XVII.

Vm ad venerandum altare dei, et sacratissimam atque diuinam mæsam Christi proponis, mi chare frater accedere: quatuor diligenti corde intēde. Primo teipsum, quilibet sis. Secundo maiestatem eius, cui hostiam sacrā offeras. Tertio

Oratio peccatoris

Humilare nos debet actore peccatoris memoria.

Quatuor
meditanda
an celebra
tionem.

Oratio ce
lebraturi.

Iohan. 6.

Tertio, ipsum sacrificium in se, quale & quā lib
lime existat. Quarto, causam propter quam hec
oblatio instituta est. Priusquam ergo ad celebra
tionem accedis, discute conscientiam tuam: &
quicquid in ea Christo displicens, seu charital
contrarium inueneris, per internum dolorem, syn
ceram confessionem, ac humilem satisfactionem,
emenda & dilue. Considera quoque miseriam
ac fragilitatem, insufficientiam, & ingratitude
nem tuam, quatenus cum profunda humilitate,
& reuerentiali timore accedat, dicq; in secreto
deo tuo: Tu domine vniuersorum, in cuius con
spectu omnis creatura tanquam nihilum est &
inane, omnipotens, & misericors, ac memore
deus, tu domine nosti imperfectum meum, & in
quitates meas multas & magnas tu vides. Con
fiteor domine & agnosco, quia nimis indignus
sum, vt ego tam ingratus & negligens, tam vi
lis & immundus, tam pauper & iniustus, altari
tuo assistam, & te regem gloriæ, vniuersi dei,
æterno patri offeram, et te contrectem atq; mi
ducem. Sed o Christe, tu qui te a nobis sumi vel
sisti, qui mihi ordinem contulisti, et eius a me ob
sequium exigis, da propter hanc tuam inextingu
ibilem dignationem charitatem, et misericordiam
mihi gratiam, vt te tam humiliter, tam timore
te, tanque reuerenter, et affectuose tractem
et sumam, sicut decet et tu requiris. Præterea in
tuere maiestatem eius, cui sacrificium immola
Quoties enim celebras, toties omnipotenti, æter
noq; patri dilectum ac vnicum suum filium of
fers. Considera, quam magnum sit tale officium,
et cum quanta puritate et reuerentia, quo timore
et seruire, tam superexaltato deo astare et im
molare.

molare oportet. Insuper vide hoc sacramentum in se, quam sanctum, & nobile, reuerendum, atque amandum existat. Continetur enim sub forma panis, ex vi consecrationis caro Christi, & sub speciebus vini, sanguis ipsius: utrobique tamen vere est totus Christi, deus & homo. Itaque quum dissimilia nolunt vniri (similitudo enim facit vnionem bonam esse atque decentem. Dissimilitudo autem, facit eam nociuam, ipsamque corrumpit: vt si aquam igni commisceas) perscrutare diligenter antequam Christum accipias, si te ei conformem & assimilatum inuenias: alioquin vnio tui cum eo innaturalis erit, nociua, nec permanens. Denique ipse quem tractas & sumis, sanctus & purus est, mitis & humilis, a morosus & innocens. Nisi itaque te quoque talem inuenias, vel actu, aut certe in affectu, atque secundum aliquem gradum: utpote, vel in gradu incipientium, uel perfectorum, vel medio modo se habentium ac proficientium: non utique accedere expedit. Veruntamen quum sit hoc sacramentum medicina peccati, & remedium eius: si nondum a passionibus atque peccatis emundatus sis, doleres tamen de eis, & emendationem omnino proponis: tunc communio & celebratio plurimum expedit, & ad illicitos passionum motus frangendos maxime confert, & deuotionem ac charitatem praecipue alit & auget. Porro causa institutionis sacramenti istius, est commemoratio charitatis passionisque Christi, & ceterorum quoque beneficiorum eius: ut videlicet toties eius accendamus amore, quoties pignus ac memoriale dilectionis suae accipimus. Sunt autem & aliae multae causae, utpote subsidium militantis ecclesiae

Contra
sub spec
eb. panis
& vini.

Leuit. 10.
Matth. 23.

Ca insti
tutiois sa
cramenti
altaris

tis ecclesie, salus viuorum, requies defunctorum
& quotidianorum quoque medela defectuum.
Qui itaque pro his deum digne exorare in missa
cupit, eget vtique, vt se dei idoneum atque syn-
cerum ministrum exhibeat. His igitur pensatis,
cum reuerentia & timore, atq; affectu acceden-
dum est: & requiritur in ipso officio actualis de-
uotio, quam is raro habebit, qui missa peracta
se cito effundit, & ad vana conuertit. Necesse est
enim, vt qui digne celebrare desiderat, post Mis-
sam studeat deo de donis suis gratus esse, memor
& custoditus: & ante Missæ exordium, se (vt di-
ctum est) præparet, atque in oī sua conuersatione
solicitus sit: & ea de quibus confitetur, quamuis
parua appareāt, postea pro posse caueat, ac ma-
gis custoditus sit. Et reuera dum post confesio-
nem incauti, negligentes, & leues manemus, vt

**Actualis
deuotio
requiritur
celebrare**

consuetudine nos esse confessos. Ideoque nil pro-
sus proficimus, sed in deuoti, rudes, & crudi ma-
nemus. Denique horæ ipsæ canonicæ, ac laudes
eæ horæ, diuinæ, non improuisa, uagæque mente inchoant
quæ soluedæ sunt: sed ante earum inceptionem dirigendus

Phūs, dæ est spiritus ad creatorem suum, & deuorum ali-
quid cordi infundendum est: & post earum exple-
tionem, non mox effundenda, sed custodienda est
anima. Vnde si semper actualiter intenti esse ad
omnia sacra verba nequimus, saltem cum ser-
uore ac attentione inchoemus: quatenus sic vir-
tus principij remaneat in sequentibus, & a pri-
mordiali attentione totum opus sortiatur virtu-
tem. Alioquin modicus error in principio, ma-
gnus erit in fine.